

Πρὸς διασάφισιν τῶν ἄνω ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι εἶδη τινὰ ζῶων ἐνδιαίτωνται εἰς εὐκρατον γῆν καὶ κλίμα, μὲ τροφήν παρεχομένην ἐκ τῶν αὐτῶν περιστάσεων· εἶτα δὲ ὅτι τὸ κλίμα ἤρξατο ψυχροῦσθαι, καὶ εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε μόνον τὰ δασύτριχα δύνανται νὰ ζήσωσι, τότε πάντα τὰ ἐλαφρὰν ἔχοντα τὴν διφθέραν θὰ ἀπέθνησκον, τὰ δὲ τὴν πυκνοτέραν θὰ ἔζων. Τὰ τελευταῖα ταῦτα θὰ ἐπολλαπλασιάζον τότε τὸ εἶδος αὐτῶν, παράγοντα τάξιν ζῶων διακρινομένων ἀπὸ τὴν θερμὴν αὐτῶν μηλωτῆν. Ἄς ὑποθέσωμεν αὖθις ὅτι μετὰ καιρὸν τὸ κλίμα γίνεται ἔτι ψυχρότερον. Τότε πάλιν τὰ μὲν ἔχοντα μετρίως πυκνὰς διφθέρας θὰ ἀπέθνησκον, καὶ θὰ ἔζων μόνον τὰ ἔχοντα τὰς πυκνοτέρας καὶ οὕτω καθεξῆς, μέχρις οὗ ἔξετε γένος ζῶων ἀνεπτυγμένων, μὲ διφθέραν ἱκανῶς θερμὴν, ὅπως ὑπερασπίζωνται ἑαυτὰ ἀπὸ τοῦ ὀριμῦ ψυχροῦ· ἐνῶ ἐὰν ἐκεῖνα τὰ ζῶα φθάνοντα εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος θέσιν, μετηνάστευον εἰς θερμότερον καὶ ἔτι θερμότερον τόπον, θὰ ἐχρειάζοντο λεπτοτέραν διφθέραν, καὶ ὑποφέροντα τὸν καύσωνα ἤθελον ζῆσαι τοιοῦτοτρόπως προῆλθον αἱ διαφοραὶ ἐκεῖναι, ἄς γινώσκετε νῦν ἀναμύσον τῆς πολιτικῆς ἄρκτου καὶ ἐκείνης τῆς κατεψυγμένης ζώνης, τῶν ἐλάφρων τῶν εὐκράτων, καὶ τῆς καμηλοπαρδαλῆως τῶν τροπικῶν κλιμάτων, τῶν μεταβολῶν τούτων παρεχομένων ἀπὸ ἐξωτερικὰ αἷτια, διότι ἐμάθομεν ἐκ τῶν ἐξασάντων τὸ πρᾶγμα, οὐχὶ πρὸ πολλοῦ καὶ οὔτε ἐκ φιλοκερδείας ὠθουμένων, ὅτι οὕτως ἔχει καὶ οὐχὶ ἄλλως. Παράδειγματος χάριν: οἱ ποιμένες παρατήρησαντες πόσον ἀσύμφορον ἦτον αὐτοῖς νὰ ἐπιμελῶνται πρόβατα ὑψικνήματα, δυνάμενα ὡς ἐκ τούτου νὰ ὑπερπηδῶσι τοὺς φραγμοὺς, ἐβιάζοντο νὰ ἐκζητῶσι τὰ ἔχοντα χαμηλὰς κνήμας, πολλαπλασιάζοντες δὲ ἐκ τούτων ἐφθασαν τέλος νὰ ἀναπτύξωσι γένος